

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

305. Coram quo facienda sit appellatio, quando causa fuit decisa per duos iudices, vnum laicum, & alium Ecclesiasticum? Ex p. 4. tr. 1. res. 54.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

personaliter capere posset, & ideo requirentibus officialibus Ecclesiasticis familiam armatam à magistratibus secularibus contra laicos, vel curarent scire causam capturæ, de illa cognoscere aut fingere possent præuentionem; ergo, &c. Vnde satis manet firmata nostra sententia aduersus Pereiram & alios, quos citauit & reprobaui ego ipse in *part. 1. tract. 2. resol. 88.*

Quæ hic est
Ref. antecess.
denq.

RESOL. CCCIII.

An semel punitus in foro Ecclesia possit iterum pro eadem culpa à iudice seculari puniri etiam ad excessum pœnae?

Et quid è conuerso, si delictum est mixti fori, an insufficienter à iudice seculari punitur, possit iterum à iudice Ecclesiastico puniri? Ex *part. 1. tract. 2. Ref. 108. aliàs 107.*

Sup. hoc in
Ref. seq.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docent multi Iuriconsulti, quos citat, & sequitur Cenedo in *canonicis 99. q. 36. num. 25.* & Bobadilla in *polit. tom. 1. lib. 2. cap. 17. num. 94. in Glessa lit. D.* & in casu simili Pereira *tract. de manu regia, part. 1. cap. 10. num. 12.* Madus in *tract. de sacris Ord. cap. 15. nu. 5.* & ex Theologis Adamus Tannerus in *2. 2. disp. 4. q. 4. dub. 4. nu. 93.* & Miranda in *lib. de ordine iudic. tom. 1. q. 1. a. 7. concl. 4.* Gutterrez *canon. 99. lib. 1. cap. 12. num. 15.* cum aliis, ex autoritate *cap. felicis. §. per hoc de pœnis in 6.* Et hanc sententiam, cum aliqua limitatione, tenet etiam Sigismundus Scaccia de *iudic. caus. lib. 1. cap. 12. num. 91.* & Layman in *Theol. mor. lib. 4. tit. 9. cap. 2. n. 6.*

2. Sed contrariam sententiam prorsus amplectendam esse iudico, quam nouissime ex multis Doctoribus, & validissimis rationibus probat Iuriconsultus Christophorus de Anguiano in *suo tract. de legib. lib. 3. contr. 32. num. 7. & seq.* quia similis ratio est in Iudice Ecclesiastico, circa causas mixti fori, quæ adest in quolibet Iudice, qui speciali ratione iudicat de subdito alterius territorij; sed accusatus in foro delicti non potest reaccusari in foro domicilij; quæuis diuersa sit pœna, vt manifestum est; & probat textus in *l. Senatus ff. de accusat.* Ergo laicus, semel accusatus de crimine mixti fori in iudicio Ecclesiastico, non poterit iterum accusari in foro seculari, Alias rationes adducit hic Autor, quas penes ipsum inuenies, qui etiã responderit ad omnia argumenta contrariæ sententiæ.

3. Notandum est tamen, quod Auctores primæ sententiæ, vt Tannerus, qui citat etiam Deltium, asserunt è conuerso, quod si delictum sit mixti fori, & insufficienter sit à Iudice seculari punitum, potest iterum à iudice Ecclesiastico puniri.

RESOL. CCCIV.

An in criminibus mixti fori, quis in Ecclesiastico punitus mitiori pœna, possit in foro seculari pro excessu pœnae puniri? Ex *part. 4. tract. 1. Ref. 61.*

Sup. hoc in
Ref. præterita.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam nouissime tenet iterum Pereira de *manu Regia part. 2. cap. 56. n. 47.* vbi sic ait, Non præmittam dubium esse, an crimen mixti fori semel in vno foro punitum, possit in altero foro pro excessu pœnae puniri; Et posse dicit eleganter Abbas post Io. Andream in *cap. tue, de procurat.* vbi Alciatus n. 134. & alij. Obstat tamen *cap. 2. de except. in 6.* vbi data de præuentione, videtur iterum antiquam causam suscitari non posse, nisi dicas regulam dictam procedere, quando æqualis est

pœna in vtroque foro, propter regulam *l. cum quartur ff. de except. rei iudic.* quia si maior est pœna, cessat dicti cap. ratio. Ita ille.

2. Sed aduersus doctum Lusitanum alium non minus doctum opponam, & is est Seraphinus Freitas in *nois addit. ad tract. de Confessor. felicitan. quest. 3. num. 48.* vbi sic ait. Verius est etiam in causa mixti fori punitum mitiori pœna ab Ecclesiastico non posse iterum in seculari puniti ad integrandam, penam, ve diuersam, & vice versa, iuxta *cap. ultim. de except. in 6.* vbi sententia iudicis Ecclesiastici sub censuris in foro seculari obseruari iubetur, tenet glossa *ver. ad i. cimus, in cap. felicis, de pœnis in 6.* quam ibi sequuntur Dominicus & Perusinus n. 3. Hostien. & Anton, in *cap. tue, de procurat.* Imola & Anania num. 6. Berous num. 23. in *cap. de his, accusat.* Bartolus in *l. senatus, ff. de accusat.* & est opinio communis Canonistarum ex Abbate in *d. cap. tue, pro quibus facit regula d. cap. de his, & d. l. senatus;* quam praxis approbat, & textus in *d. cap. ult.* Sic videmus in reis nefandi criminis, quod mixti fori est inter secularem, & Inquisitorem in Lusitania & in Aragonia, quidquid contrarium teneat altera opinio ex Couarruua & aliorum, quibus, non fauent *dict. cap. felicis, cap. 2. de maledictis. l. placet. C. de sacrosanct. Eccles.* quia ultra quod in suis speciebus procedunt, non decidunt teum semel punitum in vno iudicio competente posse ab alio maioribus pœnis puniri, vt bene Arcinus in *d. cap. de his, Berous num. 13.* quidquid repugnet Gomez tom. 3. *cap. 1. num. 40. conclus. 4.* Tunc autem potest quis ad diuersa fora trahi super eodem crimine, quando ob varios respectus criminis est vtriusque fori, vt docet Felinus num. 13. & ab eo citati in *cap. de his, de accusat.* & Nauarrus in *cap. nouit. notab. 6. n. 70.* & posterior opinio Couarruix & aliorum in hunc sensum accipi & defendi potest, & forsitan hoc intendit quando punitio tendit ad diuersa, quæ diuersitas consistit in diuersis pœnis, tribunalibus, aut iudicibus, sed in diuersis respectibus, & hæc omnia docet Freitas *loc. cit.* & hanc sententiam ego ipse etiam alibi docui in *part. 1. tract. 2. resol. 107.* vnde immeritò hanc opinionem improbabilem vocauit his diebus quidam Iuriconsultus, cum probabilissimam esse omnino dicendum sit.

Que hic est
Ref. antecess.
denq.

RESOL. CCCV.

Coram quo facienda sit appellatio, quando causa fuit decisa per duos iudices, unum laicum, & alium Ecclesiasticum Ex *part. 4. tit. 1. Ref. 54.*

§. 1. **R**espondeo faciendam esse coram iudice Ecclesiastico, quia dignior trahit ad se minus dignum, & cum in dicta appellatione agatur de actu ipsorum iudicum arbitrorum, quorum iudex non potest esse laicus, dicendum est appellationem interponendam esse coram Ecclesiastico; & ita docet Felinus in *cap. 1. de prescript. num. 6.* Ambrosinus de *immunit. cap. 20. num. 6.* Bonacina in *Bulla Cæn. disp. 1. quest. 16. punct. 3. num. 20.* quidquid in contrarium asserat Couarruix *lib. 2. variar. cap. 22.*

RESOL. CCCVI.

An si vidua, pupilli, vel alia persona pauperes fuerint oppressa, tunc etiam nulla data negligentia iudicis secularis, possint aduersarios suos ad iudicem Ecclesiasticum trahere, & in illo foro conuenire? Ex *part. 1. tract. 2. Ref. 118. aliàs 117.*

§. 1. Negatiuam